

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313213327
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4313213327.7

Uznesenie

Okresný súd Levice v právnej veci navrhovateľky: T. T., G. U., B.. XX.X.XXXX, X. Y. XXX, X.Á., zastúpená Združením na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, proti odporcovi: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, IČO: 36 234 176, o obnovu konania, takto,

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 14Ro/356/2011 z a m i e t a .

Súd návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Levice zo dňa 9.9.2011 pod č.k. 14Ro/356/2011-14 z a m i e t a .

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, vo výške 102,45 Eur na účet vedený v Citibank Europe plc, pobočka zahraničnej banky, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom doručeným Okresnému súdu Levice dňa 8.7.2013 sa domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 14Ro/356/2011 ako aj nariadenia odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Levice zo dňa 9.9.2011 pod č.k. 14Ro/356/2011-14. V písomnom návrhu uviedla, že návrh na obnovu konania podáva podľa § 228 ods. 1 písm. a) b) a e) O.s.p. Ako navrhovateľka tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa dozvedela nové skutočnosti najmä o existencii pre ňu nových rozhodnutí, ktoré tu boli v čase napadnutého rozhodnutia, a o ktorých nemala vedomosť. V týchto rozhodnutiach súdy judikovali ex offa súdny prieskum zmluvných podmienok. Vzhľadom na to, že spotrebiteľské právo príslušný okresný súd v konaní vôbec neuplatnil, je nanajvýš odôvodnené, aby toto právo uplatnil súd rozhodujúci o jej návrhu na obnovu konania a tak sa naplnil cieľ čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách „zbaviť“ spotrebiteľa neprijateľných podmienok v rovine pravidiel verejného poriadku, bod 50 uznesenia POHOTOVOSTĚ/Korčkovská C- 76/10. Je presvedčená, že už len tieto okolnosti, o ktorých sa dozvedela len teraz, sú samé o sebe dostatočným dôvodom na povolenie obnovy konania a zároveň dôvodom na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu. Exekúcia už začala (upovedomenie exekútora JUDr. Kamil Líška Ex 3148/2012, č. poverenia OS Levice 5402 094127). Zmluvná pokuta 13,24 Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože je v zmluve nezistiteľná a tak je nezrozumiteľná. Spĺňa tým predpoklady na jej vyhlásenie ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. Okresný súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože v zmluve sa nachádza neprijateľná zmluvná pokuta. Už vôbec nemal súd takúto zmluvnú pokutu priznať vzhľadom na ust. § 172 ods. 9 O.s.p. Iba minulý mesiac sa dozvedela od združenia na ochranu spotrebiteľa o existencii rozhodnutí slovenských súdov, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, najmä o rozsudku C-240-244/98, C-618/10. Myslela si, že ak súd vydal platobný rozkaz, že sa za žiadnych okolností nepriznalo plnenie z neprijateľnej zmluvnej

podmienky. Rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora. Považuje za potrebné poukázať predovšetkým na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 27. júna 2000 vo veci C-240/98 Océano Gupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero, ako aj rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 21. novembra 2002 vo veci C-473/00 Cofidis SA a Jean-Louis Fredout. Podľa jej názoru viaceré zmluvné podmienky spôsobili a založili nerovnováhu v právach a povinnostiach v prospech odporcu. VOP sú bez pomôcky nečitateľné a odkazuje na nález českého ústavného súdu I. ÚS 342/09 k obdobnej otázke. Osobitne cíti potrebu súdu zdôrazniť, že v neprospech nej, spotrebiteľa došlo:

- k dojednaniu neprimeraných sankcií, a to zmluvných pokút,
- k dojednaniu nejasných a pre spotrebiteľa nezrozumiteľných podmienok zmluvy, na ktoré nadväzovala hrozba uloženia sankcie.

Podmienky zmluvy spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach nemôžu obstať už len so zreteľom na ustanovenie Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola platná už v čase rozhodovania okresného súdu.

V zmluve je síce RPMN, ale nie je úroková sadzba a to znamená, že sa nemali žiadať podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZOSU).

Podľa § 4 ods. 4 ZOSU od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Odporkyňa je dôchodkyňa. V čase vydania platobného rozkazu sa nemala na koho obrátiť aby jej pomohol. Nepoznala vtedy žiadne združenie, ktoré pomáha spotrebiteľom a na advokáta peniaze nemala. Aj zmluvná pokuta pre ňu veľa znamená. To by znamenalo pre ňu priaznivejšie rozhodnutie nielen vo vzťahu k zmluvnej pokute, ale aj vo vzťahu k úrokom.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada, aby súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol v celom rozsahu. Uviedol, že v súvislosti s uplatnením dôvodu obnovy konania uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a) OSP je potrebné zdôrazniť, že musia byť kumulatívne splnené dve podmienky:

a) Skutočnosti a rozhodnutia nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska.

b) Skutočnosti a rozhodnutia sú spôsobené privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom vyhovievania návrhu na obnovu konania. (Števec, Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. vydanie).

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že odporkyňa nespĺnila podmienky povolenia obnovy konania z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a) OSP, pretože v podanom návrhu v odôvodnení tohto dôvodu na obnovu konania (v návrhu text k Ad. 1) odporkyňa poukazuje najskôr vo všeobecnej rovine na smernicu Rady 93/13 EHS a potom na ustanovenie Občianskeho zákonníka týkajúce sa neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, konkrétne na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k), pričom považuje za neprimerane vysokú zmluvnú pokutu 13,245 Eur, ktorá je v zmluve nezistiteľná a tak je nezrozumiteľná. V súvislosti s tým navrhovateľ poukazuje jednak na skutočnosť, že v návrhu na obnovu konania uvedená smernica Rady 93/13 EHS a ani ustanovenia Občianskeho zákonníka nie sú skutočnosťami alebo rozhodnutiami alebo dôkazmi, ktoré odporkyňa bez svojej viny nemohla v pôvodnom konaní použiť, pretože jednak ignorantia juris non excusat nezalosť zákona neospravedlňuje a jednak o týchto ustanoveniach, ale aj o mnohých iných ustanoveniach týkajúcich sa spotrebiteľského práva odporkyňa mala vedomosť už dávnejšie ako uvádza, pretože 09.04.2013 podala námietky proti exekúcii Ex 3148/2012, kde ich ako dôvody tiež uvádzala. K samotnej zmluvnej pokute navrhovateľ uvádza, že bola riadne dojednaná v úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou spornej úverovej zmluvy. Takto dojednaná zmluvná pokuta je dostatočne zrozumiteľná a určitá, pretože presne vymedzuje výšku jej sadzby ako aj sumu, z ktorej sa bude počítať.

Navrhovateľ pripomína v súvislosti s vyjadrením odporkyne, že „iba minulý mesiac som sa dozvedela...“ skutočnosť, že už dňa 09.04.2013 o 9.00 hod. boli doručené Exekútorскому úradu v Bratislave, súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Liškovi, námietky proti exekúcii Ex 3148/2012, v ktorých odporkyňa okrem iného uviedla, že vydaním napadnutého platobného rozkazu „súd porušil európske právo na ochranu spotrebiteľa, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5 apríla 1993...“ Navrhovateľ má za to, že vyjadrenie odporkyne o tom, kedy sa dozvedela všetky skutočnosti a rozhodnutia, o ktoré sa opiera v rámci dodržania lehoty na podanie návrhu na obnovu konania sú spochybniteľné, účelové, zavádzajúce

a relevantne nepreukázateľné. Je objektívne možné, aby odporkyňa mala vedomosti o európskom práve na ochranu spotrebiteľa a o smernici Rady 93/13/EHS a nemala vedomosť o tom, že na internetovej stránke MS SR sa zverejňujú rozsudky slovenských súdov?! Okrem toho rozsudky C-24-244/98 ako aj C-618/10 nie sú rozsudkami slovenských súdov! K samotným rozhodnutiam súdov, ktoré uvádza odporkyňa, možno uviesť, že sú vo vzťahu k právoplatnému Platobnému rozkazu všeobecné a nezakladajú právne účinky smerom k navrhovateľovi, naopak majú len procesnú výpovednú hodnotu. Žiadnym spôsobom tieto rozsudky nepreukazujú možnosť priaznivejšieho rozhodnutia vo veci v prospech odporkyne, keďže ani jeden z nich sa nezaoberá zmluvnou pokutou dojednanou vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je spotrebiteľ v omeškaní. V súlade s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) je dôvodom na obnovu konania i existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora. V súvislosti s týmto zákonným dôvodom navrhovateľ nesúhlasí s tým, čo uviedla odporkyňa vo svojom návrhu, pretože tam uvedené rozhodnutia, resp. citáty týchto rozhodnutí, žiadnym spôsobom neupravujú práva a povinnosti, ktoré by sa dotýkali merita sporu medzi navrhovateľom a odporkyňou, ale opäť len v rovine všeobecnej poukazujú na spôsoby uplatňovania smerníc a rozhodnutí z oblasti európskeho spotrebiteľského práva.

Pokiaľ mala odporkyňa pochybnosti o výške zmluvnej pokuty, resp. dodržaní právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľov, mala právo podať odpor do 15 dní od doručenia Platobného rozkazu. Je nepochybné, že o tomto práve bola v samotnom rozhodnutí riadne poučená. Odporkyňa taktiež nič nebránilo vyhľadať právnu pomoc advokáta, alebo občianskeho združenia založeného na ochranu práv spotrebiteľov po doručení platobného rozkazu. Keďže odporkyňa nevyužila svoje právo, vydaný Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným zákonným exekučným titulom.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 14Ro/356/2011 súd zistil, že dňa 9.9.2011 pod č.k. 14Ro/356/2011-14 bol vydaný platobný rozkaz vo veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176 Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporkyňi: T. T., B. XX.X.XXXX, Y. XXX, XXX XX X., ktorým bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi 1432,80 Eur a úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 1432,80 eura odo dňa 29.5.2010 až do zaplataenia, pokutu vo výške 13,24 eura a nahradiť trovy konania vo výške 86,50 eura. Odporkyňa platobný rozkaz s návrhom prevzala dňa 14.9.2011. Voči platobnému rozkazu v zákonnej lehote nepodala odpor s odôvodnením. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 3.10.2011.

Zo spisu Okresného súdu Levice pod sp.zn. 10Er/374/2012 súd zistil, že Okresný súd Levice poverením č. 5402*094127 vydaným dňa 3.7.2012 poveril súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia - platobného rozkazu Okresného súdu Levice pod č.k. 14Ro/356/2011-14 zo dňa 9.9.2011. Navrhovateľka - v exekučnom konaní povinná - prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 27.3.2013 a v zákonnej lehote (9.4.2013) podala u súdneho exekútora námietky proti exekúcii, ktoré odôvodnila tým, že platobný rozkaz nemal byť vzhľadom na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve s dodávateľom nikdy vydaný a jeho vydaním súd porušil európske právo na ochranu spotrebiteľa, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Platobný rozkaz je podľa nej nezákonný, nakoľko súd porušil aj § 172 ods. 9 OSP. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 15.7.2014 pod č.k. 10Er/374/2012-41 zamietol námietky povinnej proti exekúcii vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 10Er/374/2012, vyslovil, že povoľuje odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 7C/16/2013. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.8.2014.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľuje; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a) b) c) d).

Podľa § 230 ods. 3 O.s.p. navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 232 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 232 ods. 2 O.s.p. pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni.

Podľa § 233 O.s.p. ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Podľa § 234 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne, alebo obnovu konania povolí.

Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je trojmesačná a jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Obe lehoty sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

Súd mal preukázané, že návrh na obnovu konania bol podaný dňa 8.7.2013, z čoho je zrejmé, že návrh bol podaný v rámci trojročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého platobného rozkazu zo dňa 9.9.2011 pod č.k. 14Ro/356/2011-14 t.j. od dňa 3.10.2011.

Začiatok trojmesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Navrhovateľka v návrhu poukázala na tú skutočnosť, že „iba minulý mesiac sa dozvedela od združenia na ochranu spotrebiteľa o existencii rozhodnutí slovenských súdov, ktoré sú zverejnené na internetnej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky“. „Netušila, že existujú rozsudky súdneho dvora, podľa ktorých má súd povinnosť zbaviť ma podľa čl. 6 ods. 1 smernice rady 93/13 EHS neprijateľnej podmienky“. Vo svojej výpovedi navrhovateľka uviedla, že o dôvode obnovy sa dozvedela vtedy keď podala v mesiaci júl 2013 predmetný návrh. Možno sa to dozvedela aj skorej, keďže podala námietky voči exekúcii. Dozvedela sa to od Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa. Z uvedeného je zrejmé a súd zastáva stanovisko, že je spochybniteľné tvrdenie navrhovateľky o okamihu kedy sa dozvedela o dôvode obnovy konania, keďže ho nepodložila žiadnym hodnoverným dôkazom. Súd jej čestné vyhlásenie zo dňa 2.7.2013 o tom, že „o okolnostiach, pre ktoré sa podala obnova konania, dozvedela len tri týždne pred tým ako dala na súd návrh na obnovu konania. Informácie získala od Združenia na ochranu

spotrebiteľa OFS, ktoré jej vysvetlila p Ščasná. Nevedela o rozsudku a význame rozsudku Luxemburského dvora Oceáno“, nepovažuje za relevantný dôkaz. Toto tvrdenie v čestnom prehlásení je účelové a zavádzajúce, keďže bolo preukázané, že v exekučnom konaní (sp.zn. 10Er/374/2012) navrhovateľka ako povinná dňa 9.4.2013 podala námietky voči exekúcii a uviedla „súd porušil európske právo na ochranu spotrebiteľa, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993...“. Sám právny zástupca navrhovateľky konajúci Ing. Eliškou Ščasnou na pojednávaní uviedol, že námietky voči exekúcii jej vypracovalo Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS.

Súd je toho názoru, že nebola dodržaná trojmesačná subjektívna lehota stanovená v § 230 ods. 1 O.s.p., ktorej splnenie je pre podanie návrhu na obnovu konania nevyhnutné. Platobný rozkaz bol vydaný v čase, kedy boli rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré navrhovateľka odkazuje, zverejnené

v Úradnom vestníku EÚ ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ i na internete, pričom sa stali pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 1.5.2004, a teda navrhovateľka mala možnosť túto skutočnosť namietat' už v odpore. Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, o ktorej sa mala možnosť navrhovateľka dozvedieť len tri týždne pred podaním návrhu na obnovu konania. Navrhovateľka svojou nečinnosťou nevyužila riadny opravný prostriedok - odpor voči platobnému rozkazu. Už doručením platobného rozkazu a návrhu na jeho vydanie sa navrhovateľka dozvedela o nároku odporcu, o tom z čoho odporca svoj nárok odvodzuje i o tom, že súd tomuto nároku v plnom rozsahu vyhovel a okrem istiny ju zaviazal i k úhrade pokuty vo výške 13,24 eura. Bola poučená o možnosti podať odpor, čím by bola vec riadne prejednaná s možnosťou navrhovateľky namietat' nároky odporcu a aj pokutu. Už v tom čase mala možnosť sa poradiť s advokátom a vzhľadom na svoju finančnú situáciu požiadať o bezplatnú právnu pomoc, prípadne vyhľadať konzultáciu tak ako to učinila teraz. Nebola tu žiadna objektívne existujúca prekážka, ktorá by jej v tom bránila. Ako bolo už vyššie uvedené, už v tom čase bola objektívne známa judikatúra v tzv. spotrebiteľských veciach. I keď od navrhovateľky nemožno spravodlivo požadovať, aby sa v tejto problematike orientovala, boli tu mechanizmy, využitím ktorých sa o tvrdenom dôvode obnovy mohla dozvedieť v čase, keď jej bol doručený platobný rozkaz napr. využitím právnej pomoci. Nečinnosť navrhovateľky v tomto smere nemôže byť na jej prospech. Nie je prípustné vykladať danú subjektívnu lehotu tak, že bude úplne na ľubovôli navrhovateľky kedy, v ktorom okamihu začne uplatňovať svoje práva tvrdiac, že o dôvode obnovy sa dozvedela až v určitom čase, pričom ak by vynaložila potrebnú iniciatívu, o ňou tvrdených dôvodoch obnovy (judikatúra slovenských súdov i Európskeho súdneho dvora) by sa dozvedela skôr. V danom prípade to platí o to viac, že plynutie subjektívnej lehoty navrhovateľka nedokázala jednoznačne stanoviť, udávala rôzne obdobia, čím jej tvrdenia o dodržaní zákonnej subjektívnej lehoty súd považoval za účelové.

Súd je ďalej toho názoru (odhliadnuc od oneskorenom podaní návrhu na obnovu konania), že navrhovateľka nespĺnila ani jednu z podmienok predpokladaných v § 228 ods. 1 písm. a), b) a e) O.s.p. na povolenie obnovy konania. Navrhovateľka mala v pôvodnom konaní možnosť podať odpor voči platobnému rozkazu, v rámci ktorého mala možnosť uviesť všetky skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktorými spochybňuje nárok odporcu. Všetky tieto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v tom období existovali, boli verejne dostupné, známe a nejednalo sa o žiadne nové skutočnosti, o ktorých sa mohla navrhovateľka dozvedieť len tri týždne pred podaním návrhu na obnovu konania. Taktiež je potrebné uviesť, že dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. nie je akékoľvek rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ale len to, ktoré bolo vydané vo veci konkrétneho účastníka domáhajúceho sa obnovy konania. Existenciu takého rozhodnutia navrhovateľka obnovy konania nepreukázala.

Navrhovateľka taktiež namietala, že okresný súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože v zmluve sa nachádza neprijateľná zmluvná pokuta a už vôbec nemal súd takúto zmluvnú pokutu priznať vzhľadom na ust. § 172 ods. 9 O.s.p. V tejto súvislosti súd uvádza, že a contrario je možné konštatovať, že ak súd platobný rozkaz vydal, tak posudzoval aj zmluvu, z ktorej bol uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy aj z hľadiska či obsahuje neprijateľné podmienky.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene, ako aj z dôvodu, že navrhovateľka neosvedčila ani jednu zo skutočností a podmienok, ktoré by svedčili tomu, že vo veci je dôvodné povolenie obnovy konania (§ 228 ods. 1 O.s.p.) súd návrh na povolenie obnovy konania a s tým súvisiaceho návrhu na povolenie odkladu vykonateľnosti pôvodného rozhodnutia, ako nedôvodný zamietol.

Odporca mal v konaní úspech, vzniklo mu právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., preto súd zaviazal navrhovateľku k náhrade trov vo výške 102,45 eur, ktoré trovy predstavujú cestovné na pojednávania 20.11.2013, 26.9.2014 a 3.12.2014, t.j. 3x 34,15 - cesta Piešťany a Levice a späť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom

podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)

v Leviciach, dňa 3. decembra 2014